

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7532/07
25.03.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Весном Даниловић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, ради поништаја решења туженог бр. 320-04-03255/2007-06 од 02.08.2007. године, у правној ствари коришћења подстицајних средстава, у нејавној седници већа одржаној дана 25.03.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, бр. 320-04-03255/2007-06 од 02.08.2007. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је као неоснован тужиочев захтев бр. 320-04-03255/2007-06, поднет 12.06.2007. године.

Тужилац тужбом, поднетом преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа истичући да је донето уз битну повреду правила поступка из члана 192. и 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Такође је навео да је у доношењу оспореног решења тужени повредио и начела из чл. 6, 8, 10. и 15. истог Закона. Ово са разлога, што тужени није истакао чињенице на основу којих је донео одлуку као у диспозитиву, при чему ни образложење не садржи разлоге прописане наведеним чланом 199. став 2. ЗУП-а. Такође је истакао да је тужилац носилац регистрованог пољопривредног газдинства, да је члан Удружења воћара и виноградача "ББ", те да је то Удружење са хуманитарном невладином организацијом "ВВ" закључило Споразум о развоју дана 16.11.2006. године, по основу ког споразума се уговарач "ВВ" обавезао да набави за потребе Удружења саднице боровница што је и учинио. Стога је нејасно на основу чега је тужени у побијаном решењу закључио да тужилац нема потребну документацију о пореклу садног материјала, при чему има и пријемнице ВВ и "ББ" обе од 30.11.2007. године, а које су валидан документ који говори о пореклу робе, а будући да су дониране, а не купљене и наплаћене, пријемница је доказ да је боровница допремљена од __ директно у __ до узгајивача.

Са изнетог предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражио је да суд обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, које је у тужби прецизирао.

Тужени је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу чл. 39. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је оспорено решење обухваћено битном повредом правила поступка из чл. 197. став 1. и 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Ово са разлога што, пре свега, увод решења не садржи кратко означавање предмета поступка, како је то прописано наведеним чланом 197. став 1. Закона, па се стога не може закључити о чему је то у конкретном случају тужени решавао диспозитивом. Осим наведеног, образложење оспореног решења не садржи утврђено чињенично стање, доказе на основу којих је тужени утврдио чињенице на основу којих је донео одлуку као у диспозитиву, нити садржи разлоге који су били одлучни при оцени доказа, као ни разлоге кој с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, чиме је учинио повреду из члана 199. став 2. истог Закона.

Наиме, тужени се у образложењу само паушално позвао на одредбе чл. 3., 4., 5. и 6. Уредбе о коришћењу подстицајних средстава за подизање вишегодишњих производних засада воћа и за попуњу младих вишегодишњих производних засада воћа за период јануар-јун 2007. године ("Службени гласник РС", бр. 50/07) уз констатацију да се захтеви за остваривање овог права подnose до 08.06.2007. године, а потом и паушално закључује да подносилац захтева - тужилац не испуњава услове сходно члану 10. и 11. Уредбе са разлога што не поседује документацију о пореклу садног материјала. При том уопште није образложио са којих разлога закључује да тужилац не поседује документацију о пореклу садног материјала, нити наводи коју документацију је уопште имао у вилу приликом утврђивања чињеница одлучних за решавање

... по захтеву тужиоца.

Са свега изнетог, Врховни суд Србије је оценио да је оспореним решење повређен закон на штету тужиоца, због чега је, применом одредбе члана 41. став 1. и 2., а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће несумњиво утврдити све чињенице, које су одлучне за законито решавање по захтеву тужиоца, у поступку без повреде правила, имајући у виду и начела Закона о општем управном поступку, на које се и тужилац у тужби позива, из члана 6., 8., 10. и 15. Закона, па ће на основу тако утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјално-правних одредаба донети законито решење. При том ће имати у виду примедбе суда у погледу поступка изнете у образложењу ове пресуде, којима је везан у смислу члана 61. ЗУС-а.

Суд није посебно одлучивао о тужиочевом захтеву за накнаду трошкова управног спора, будући да је одредбом члана 60. ЗУС-а, прописано да у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 25.03.2009. године, У. 7532/07

Записничар, Председник већа - судија,

Весна Даниловић, с.р. Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

СнМ